

denne Endring. Jeg troede derfor ved Siden deraf at burde opstille et andet Forslag, der væsentligt hviler paa de samme Grundsætninger; men som noget nærmere slutter sig til Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os. Baade den ærede Forslagsstiller og jeg ere enige i at gaae ud fra den Betragtning, at Lærereinder i Almindelighed maa tænkes som ugift; men, selv om hun i enkelte Tilfælde maa tænkes som gift, ansee vi det i alt Fald for meget uheldigt, at en Deel af Lærereindens Løn skal bestaae i Bolig for en Gift, thi enten er hun gift med en Mand udenfor Skolevæsenet, som ikke gjen- nem hendes Stilling bør komme ind i Skole- bygningen, eller ogsaa er hun gift med en Lærer, der da har Bolig, hvorved altsaa det Emolument, hun havde i Boligen, maatte falde bort. Ved det Forslag, som den ærede Se- cretair (Forchhammer) har stillet, er det nu fastsat, at alle Lærereinderne skulle være paa yngst Løn, men saaledes, at enhver Nedsættelse, som indtil Videre kan finde Sted, falder bort, naar de blive pensionsberettigede; altsaa efter 10 Aars fast Tjeneste faae alle Lærereinderne fuldt laveste Løn, og den billige Lettelse i Ud- gifterne, som skulde tilfalde Communen ved An- sættelse af Lærereinder, falder forsaavidt bort. Jeg siger billig, fordi jeg baade ønsker, at Com- munernes Udgifter ikke maae blive for tryk- kende, og fordi en Lærereinde virkelig kan leve for Mindre end en Lærer. Denne falder altsaa bort, og ved Siden deraf vil der kunne tilflyde Lærerne en for stor Fordeel, naar der ikke stæer nogen Indskrænkning i den dem ube- lukkende forbeholdte Afgang til samtlige høiere lønnede Pladser. Jeg skal i Forbigaaende be- mærke, at den store Fordeel, som Enkelte have troet, der vilde være for Lærerne deri, at de let vilde komme op paa de høiere løn- nede Pladser, dog noget opveies derved, at det, naar Lærereinder ansættes, overhovedet vil blive vanskelige for Lærerne at finde Pladser. Alligevel er der sølt Nødvendig- heden af at sætte et Correctiv; men dette Cor- rectiv kan vække nogen Tvivl, idet det ikke fast- sætter nogen bestemt Regel, men kun fastsætter, at der hos Ministeriet kan andrages paa, at Antallet af de høiestlønnede Lærerpladser ind- skrænkes. Der kommer altsaa ind i Oven en

Henvendelse til Ministeriet, men Communerne faae ikke nogen bestemt Sikkerhed for, at ikke ganske unge Lærere umiddelbart rykke op paa den høiere Gage. Derfor har jeg, sluttende mig til Lovudkastet, saaledes som det er kom- met fra det andet Thing, søgt at raade Bod paa, hvad der burde raades Bod paa. Ved mit Endringsforslag har jeg for det Første stræbt efter at udtrykke, at Lærereinderne i det Hele taget skulle være ugifte, eller fra Skole- væsenets Side betragtes som ugifte; ere de gifte, er det Skolevæsenet ganske uvedkommende, og altsaa gives der dem Bolig og Brændsel som ugifte. Det andet Punkt angaaer det Til- fælde, som kan opstaae, naar der er Tale om enten at lade en Lærer eller en Lærereinde rykke op paa høiere Gage, hvor der jo kan indtræde en lille Fristelse for Communen til hellere at lade Lærereinden end Læreren rykke op, idet der spares $\frac{1}{3}$ af den høiere Løn, naar man lader en Lærereinde rykke op, men kun $\frac{1}{3}$ af den lavere Løn, naar man lader Lærereinden blive staaende. Jeg troer nu ikke, at denne Fri- stelse, at bespare 50 Rd., vil spille nogen meget stor Rolle, men i enkelte Tilfælde kan den dog komme frem, og, om end ikke Fristelsen er der, saa kan der dog, som den ærede foregaaende Taler bemærkede, let opstaae en Formodning om, at noget Sligt har virket, hvorved der vil fremkomme Misstemning, som det er bedst at hindre. Mit Forslag gaaer altsaa ud paa at bevirke, at det i oeconomist Henseende bliver ligegyldigt for Communen, om den lader Læ- reren eller Lærereinden rykke op, om den har en Lærereinde paa høiere Gage og en Lærer paa lavere Gage eller omvendt. Dette har jeg søgt opnaaet derved, at Emolumenterne af Bolig og Brændsel ere eens for Lærereinderne, medens der derimod for Lærerne indtræder større Emolument, naar de komme op paa høiere Gage, og at der ved Siden deraf fin- der forskjellig Nedsættelse Sted for de høiest og for de lavest lønnede Lærereinder. I Forbi- gaaende skal jeg berøre en Indvending, man maattee kunde gjøre, nemlig, at det er haardt, at der stæer et større Fradrag for de lavere lønnede, og derimod et mindre for de høiere lønnede; men man maa dog lægge Mærke til, at Forslaget ogsaa omfatter Andet end Løn-